

АРТЕМІВКА — селище міського типу Чутівського району Полтавської області. Знаходиться у пн.-сх. частині обл., за 12 км від райцентру та за 54 км від Полтави. Залізнична ст. Скороходове Пд. залізниці. А. розташ. уздовж залізнич. колії. Автобус. зв'язок з райцентром. Площа 8,5 км². Насел. 5,3 тис. осіб (2000): українців — 91,3 %, росіян — 7,5 % та ін. Має родючі ґрунти. У минулому землі А. належали Кочубеям; 1761 збудовано Введенську церкву, а 1903 засн. цукр. завод, у процесі будівництва якого зростало робітн. поселення — х. Павлівка. 1912 до заводу прокладено вузькоколійку. 1925 заводу присвоєно ім'я Артема, а поселенню — Артемівка. Від 1938 — смт. Від 4 жовтня 1941 до 20

вересня 1943 — під нім. окупацією. Нині в А. — цукр. комбінат, ВАТ Артемів. авторемонт. завод, молокозавод, хлібокомбінат тощо. Діють заг.-осв. школа, міжміський навч. комбінат, дільн. лікарня, 4 фельдшер.-акушер. пункти, Будинок культури, 3 б-ки, стадіон; відділ. банку. Уродженець А. — укр. літературознавець і критик Г. Сивокінь; 1930–31 працював зав. клубу цукр. заводу письменник Ф. Кравченко. У с-щі — могила Героя Рад. Союзу Г. Кабаковського та брат. могила воїнів, які загинули під час визволення А. від нім.-фашист. загарбників, пам'ятник воїнам-односельцям, які загинули у роки 2-ї світової війни. (Див. іл. на аркуші «Міста й райони»).

Л. М. Малько

Бібліографічний опис:

Артемівка / Л. М. Малько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43362>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).